

DUNAKESZI JÉZUS SZÍVE PLÉBÁNIA

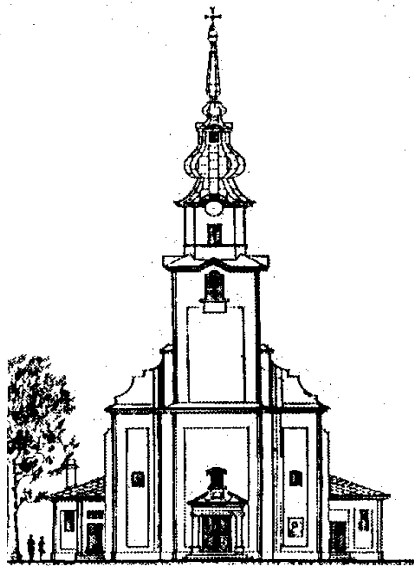
HÍRLEVELE

2011. Szeptember

6. évfolyam 9. szám

Szeptemberi liturgikus naptár:

- 09.03 Nagy Szent Gergely pápa
09.08 Szűz Mária születése (Kisboldogasszony)
09.12 Szűz Mária szent neve
09.13 Aranyszájú Szent János
09.14 Szent Kereszt felmagasztalása
09.15 A fájdalom Szűzanya
09.21 Szent Máté apostol és evangelista
09.24 Szent Gellért püspök
09.25 A Szentírás vasárnapja
09.29 Szent Mihály, Gábor és Rafael főangyalok
09.30 Szent Jeromos

VENI SANCTE

Itt van újra a szeptember, az új tanév kezdete. Ilyenkor legtöbbször eszünkbe jut ez a kifejezés. A Szentlélek hívása a sikeres tanuláshoz, a tudás eredményes bővítéséhez. Ne kezdődjön úgy iskola, hogy Isten áldását ne kérjük gyermekeinkre. De a Lelket hívjuk a pedagógusokra, az ő munkájukra is, hogy ne csak oktassanak, de neveljenek is. Hogy ezt ne kényszerből tegyék, de szeretettel és elhivatottságból. Amikor ők fiatal lelkek formálásában vesznek részt, bizonyos értelemben a teremtés részeseivé is válnak. Hiszen az, hogy milyen lesz a következő generáció, milyen lesz a következő évtizedek aktív embere, az a pedagógusokon is múlik. Milyen lesz a következő nemzedék értelmi, erkölcsi, hitbéli megalapozása és kiformalása, kibontakoztatása. Eszembe jut ilyenkor a Teremtés Könyvének első mondatai. Isten „nekilát” a teremtés nagy művének. „*Kezdetkor* teremtette Isten az eget és a földet. A föld puszta volt és üres, sötétség borította a mélységeket, és *Isten lelke lebegett a vizek fölött.*” (Ter 1.1-2) Isten Lelke volt már a kezdetektől, aki az Isten szeretetével egybetartotta, sőt, gyarapította. Isten Lelke megszentelte. Természetes volt Isten Szentlelkének jelenléte, közreműködése a teremtésben. A bűn megjelentével sajnos ez már közel sem természetes. Ezért kell ezt újra és újra tudatosítanunk magunkban, és újra és újra behívunk életünkbe a Szentlelket. A szeptemberi ünnepi Veni Sanctéval ezt szeretnénk hangsúlyozni.

Isten szent Lelkét azonban nem csak ilyenkor hívhatjuk be életünkbe. Katolikus életünkben ez az esemény rendszeresen megtörténik. Ez lehetséges ünnepélyes keretek között, közösségi, nyilvános formában is. Pl. tanévkezdéskor, pünkösdkor, bérnálásakor vagy papszenteléskor.

De az epiklézis (Lélek-hívás) megtörténik minden szentmisében is: mielőtt a pap konszekrál (átlényegíti a bort és a kenyeret Krisztus testévé és vérévé) előtte Istent kéri, hogy az adományokra küldje le a Szentlelket: „Valóban szent vagy Istenünk, minden szentség forrása. Kérünk, szenteld meg ezt az adományt, *áraszd le rá Szentlelkedet*, hogy számunkra a mi Urunk, Jézus Krisztus teste és vére legyen.” (Misekönyv, II. eucharisztikus ima, részlet.)

De történhet a Lélek hívása ünnepélyes, nyilvános keretek nélkül is. Amikor vergődök imámban, mert nem tudom, mit is mondhatnék Istennek, amikor elkalandozom benne, kérhetem a Lelket, hogy jöjjön segítségemre (vö. Róm 8.26). Már azt a szót, hogy „Abba”, „Atya” is a Lélek által tudom kimondani (Róm 8.15). Jézus az apostoloktól való búcsúzásakor ígéri meg a Szentlelket (pl. Jn 14.16) – mégpedig úgy, hogy azt csak azok kaphatják meg, akik szeretik, akik vágnak rá – amely megerősít, vigasztal, a szánkra adja, hogy mit mondjunk, stb. Szólítsuk meg, kérjük a Lelket minél gyakrabban, ne csak így a „Veni Sancte” idején, hanem egész évben, hogy legyen velünk, erősítsen, bátorítson, vezessen bennünket. Legyen ott munkánkban, családi, közösségi életünkben. Legyen ott örömeinkben és bánatunkban. Vigasztaljon és erősítsen. Végső soron kísérje végig életünket és legyen jelen utolsó nagy földi küzdelmünkben, miután letörölnek szemünkről minden könnyet. Vagner Mihály

LITURGIA ÉS SZIMBÓLUMAINK

A keresztt. (3.) Az Ószövetségi Szentírásban **számos jövendölés** utal Jézus küldetésére és kereszthalálára. A kereszttel legelső jelzése talán az a beszélgetés lehetett Atya és Fiú között, még a teremtés előtt amikor arról tanácskoznak, hogyan segítsenek a jó szándékú, de eltévelyedett embereknek: „Így szólt hozzám az Úr: „Fiam vagy, ma adtam neked életet.” (Zsolt 2.7) A Fű vállalja a majdani küldetést az emberek között, és az Atya megáldja őt benne. Nem véletlen, hogy karácsonykor az éjféli szentmise ezzel a bevezető énekkel kezdődik.

Sok zsoldár (is) megjövendöli Jézus szenvedését szinte hátborzongatóan aprólékos előrejelzésekkel. „Körülvett engem nagy sereg kutya, a gonoszok zsinatja körülfogott engem. Átlyuggatták kezemet és lábamat, megszámlálhatom minden csontomat. Néznek rám, bámulnak engem, elosztották maguk között ruháimat, és köntösömre sorsot vetettek”. (Zsolt 21.17-19) Vagy: Ellenségeim dühöngve körülkerítették, bezárták kövér szívüket, szájuk ontja a kevélységet.” (Zsolt 17.9). Vagy ami Jézus száját is elhagyta a kereszten függve: „Istenem, Istenem, miért hagytál el engem? (Mt 27.46 -> Zsolt 22.2) Ugyanebben a zsoldárban hangzik a gúnyolódás, amelyet majd Jézus kereszttje alatt mondanak: „Az Úrban bízott, mentse meg, ha kedvét leli benne.” (Zsolt 22.9) Vagy Júdás árulásáról egy másik zsoldárosban: „Még jó barátom is, akiben reméltem, aki kenyeremet ette, felemelte sarkát ellenem.” (Zsolt 41.10) Ugye ismerősek ezek a gondolatok az evangéliumból is? Természetesen csak felvillantani tudok a Jézusról szóló próféciaiból. Arra, hogy részletesen írjak minden egyes jövendölésről, próféciairól, nincs rá lehetőség. De nem is az a cél, hanem csupán érzékeltetni egy egy jövendölés pontosságát és segíteni a továbbgondolásban. Egyébként **maga Jézus mondja, hogy az egész Ószövetségi Szentírás róla szól.** (vö. pl. Lk 24.25-27)

Az Ószövetség talán legismertebb és legszebb próféciai az ún. **Ebed Jahve dalok**, Jahve szenvedő Szolgájának küldetéséről és haláláról, valamint szenvedésének üdvösségszerző hatásáról. (**Iz 42.1-9:** A Szolga ünnepélyes bemutatása és beiktatása a mennyei udvartartás előtt; **Iz 49.1-9a:** A Szolga meghívása és küldetése – annak ellenére, hogy az emberek és nemzetek megvetik, mégis királyok hódolnak majd előtte; **Iz 50.4-9:** A Szolga vallomása szolgálatának alázatos elfogadásáról, igehirdető feladatáról és szenvedéséről. Tanúságot tesz Istenbe vetett bizalmáról, belőle nyert erejéről; **Iz 52.13-53.12:** A Szolga engesztelő szenvedése, halála és az azt követő uralkodása. Az emberek megvetése és gúnyolódása ellenére Isten felmagasztalja. Halála sokak megmentésére lesz. Halála ellenére meglátja utódait, meglegedett lesz, és hatalmasokkal osztozódik a zsákmányon).

Jézus ismerete nélkül magyarázhatatlan, érthetetlen sőt ellentmondásos szövegek. Jézus személye: **halála és feltámadása** azonban **világossá teszi.** Döbbenetes „előrejelzések” sok száz évvel megtörténtük előtt. Isten nagyon tudatosan **jelzte** prófétái által, **és készítette fel** a

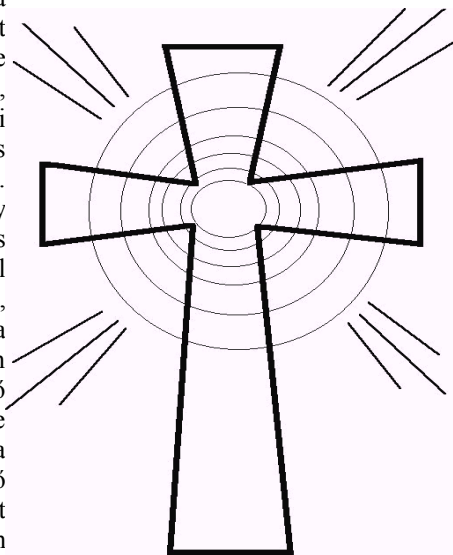
választott népet az egész emberiség megváltásának kemény és gyötrelmes szükségszerűségére. Bátorítok mindenkit, vegyük elő a Szentírást, olvassuk el akár többször is ezeket a részeket, elmélkedjük át, olvassuk el úgy, hogy ezt Jézus személyesen értem tette. Gondolkodjunk el, mekkora lehet az Isten szeretete az ember iránt, hogy ilyen kemény ellenállás, elutasítás ellenére is kitart az ember mellett, hajlandó még a szerepcserére is: engedi, hogy a bűnös ítéletet mondjon az ártatlan felett. A gaz az igaz felett. Engedte ezt, hogy így igazolja: a bűn nem fog győzni, még ha csatákat nyerhet is. Engedte, hogy ezzel igazolja: egyedül a szeretet az, amit érdemes megélni, még akkor is, ha annak kísérője (éppen a bűnnel terhelt élet végett,) a kín és a fájdalom. Még ha kísérője is érdekes módon a szeretetre vágyó, de bűnei miatt a szeretetet torzult formában megéllő emberek között – a meg nem értés és a szeretetlenség. Pont azt utasítjuk el, amire oly annyira vágyunk. Pont azt tesszük, pont azt választjuk, amit elvileg elutasítunk: a bűnt, a gonoszsgot, az igazságtalanságot – és tesszük mindezt a rosszul értelmezett és megélt igazság és szeretet nevében. (folyt. köv.) Wagner Mihály

ZARÁNDOKÚT A CSALÁDOKÉRT PÉLIFÖLDSZENTKERESZTRE 2011.09.03-ÁN

Zarándoklaton résztvevő testvéreink élménybeszámolója

Augusztusban részt vettem Péliföldszentkereszten a szalézi munkatársak számára meghirdetett lelki gyakorlaton. Onnan hoztam plébánosunk részére egy képes ismertetőt a kegyhelyről. Amikor átnézte, megszületett benne a döntés: az idei zarándoklatunkat ott fogjuk tartani. Mivel a 2011-es év a családok éve, a magyar családokért ajánljuk fel. Ugyanakkor Szombathelyről kapott Károly atya egy értesítést: a Családok Imakönyvét kedvezményes áron meg lehet vásárolni. Telefonon keresztül megrendeltem. Találunk benne egy keresztutat, amely szintén a családok számára íródott. Mind a bevezetőt, mind a 15 állomást, ill. a befejezést külön lapra legépeltem azzal a céllal, hogy a résztvevő testvérek közül 17 személy működjön közre előimádkozóként. Ugyancsak külön lapokra gépeltem le az odavezető úton végzendő rózsafüzérek titkaihoz tartozó szentírási idézeteket az előimádkozók részére. A Hozsannából kikerestem a titkokhoz illőenekeket.

Ennyiből állt a tervezés, előkészítés a lelki programhoz.

Fenyvessy Lajos

Számomra a 2011-es év szeptember 3-i napja életem végéig szép emlékü lesz. Az a nap, amikor megtapasztaltam az egyházközség tagjainak összetartozását, hitét és buzgó imáját.

A csodálatosan szép barokk templom megtekintése önmagában esztétikai élmény volt. Hatását nagyban erősítette a megvilágított Szent Kereszt ereklye tartóban, kereszt alakban elhelyezett, Krisztus keresztjéből származó szilánk. Előtte csak térdre borulni lehetett.

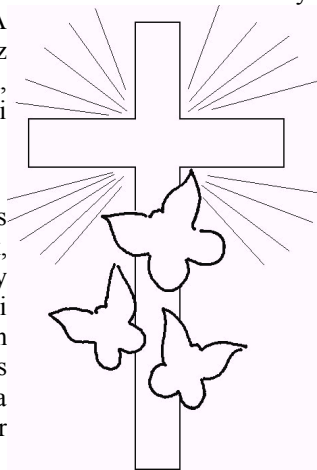
A gyönyörű természeti környezetben felépített keresztút, minden állomása művészi megalkotott szobraival, azokat összefogó építményével, szinte kiskápolna hatását keltette.

Hiszem, hogy a Szűzanya lourdesi barlangjánál elmondott rózsafüzérünk meghallgatásra talál. A zarándoklat egész napját a lelki felemelkedés, a jó Istenhez fordulás, az imádság hatotta át.

Gondos előkészítéséért, megszervezéséért köszönetet mondok Lajos testvérünknek. Alázatosan végzett odaadó munkájával hozzájárult a résztvevők lelki elmélyüléséhez, hitbeli gyarapodásához. Fáradozását a gondviselő Isten fizesse meg!

Paszulyka Kati néni

Különleges élménnyel kezdődött az idei ősz. Lajos bácsi szervezésének köszönhetően lehetősége nyílt plébániánk híveinek, így nekem is, hogy eljussanak *Péliföldszentkeresztre*, az országosan ismert búcsújáráhelyre. A kegyhely jelentőségét az is bizonyítja, hogy a Szent Jakab Út mintájára szerveződő Közép-európai (az ausztriai Mariazell-től az erdélyi Csíksomlyóig tartó) *Mária Zarándokút* egyik állomása lett. A települést Zsigmond királyunk 1388-ban adományozta az egyháznak, e földön megfordultak a templomos lovagok, magányos remeték, a nazarénusok, pálosok, míg végül a szalézi szerzetesek telepedtek le véglegesen.

Közel 50-en indultunk útnak szeptember 3.-án a fél nyolcas szentmise után, busszal. Jól ismert arcok, kedves mosolyok, vidám kacagás... S a jókedvet csak fokozta, hogy most Károly atya is a zarándokokkal együtt utazott a buszon. A lelki felkészülést, ráhangolódást segítette, hogy már az odafele úton néhányan rózsafüzért mondtak, elmélkedéseket olvastak fel, és Lajos bácsi vezetésével közösen énekeltünk. Olyannyira jó volt a hangulat, hogy csapatunknak az sem szegte kedvét, amikor kiderült, hogy egy kicsit eltévedtünk.

Péliföldszentkeresztre érkezve Károly atya szentmisét tartott a műemlék barokk *Szent Kereszt Templomban*. Krisztus keresztjét 350 körül találták meg, darabjait a világ minden tájára szétküldték, így került hazánkba Jézus keresztfájának két szálkája is. A szentkereszti ereklye hitelességét 1735-ben igazolta XIV. Benedek pápa, ennek tiszteletére Eszterházy Imre hercegprímás templomot építtetett, majd ő nyilvánította hivatalosan is búcsújáráhelynek. Az engedélyezett két búcsúnap a Szent Kereszt megtalálásának ünnepe (május 3.) és a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepe (szeptember 14.) lett.

Az ebédszünet után egy rendkívüli keresztúton vettünk részt. A XVIII. századi Kálvária domborműveinek érdekessége, hogy minden stáció más-más stílusban épült. A varázslatos hely Schmidt Sándor egykori bányagazdát is magával ragadta, mert az 1930-as években felépíttette a lourdesi barlang mását, ahová szintén elsétáltunk, és ittunk a hideg, friss forrásvízből.

Feltöltődve indultunk haza, s ugyan a társaság kissé elfáradt az egész napos programtól, mégsem láttam olyan arcot, amelyen ne lett volna mosoly.

Úgy gondolom, hogy egy ilyen zarándoklat nem csak arra való, hogy felkeressünk egy ereklyét, hanem, hogy derünkkel s az egymásra figyelésünkkel örömet szerezzünk a Jó Istennek. Két év múlva lesz 100 éve, hogy a szaléziak letelepedtek Péliföldszentkereszten, így a mi zarándok utunk plusz ajándéka, hogy meghívtak a majdani búcsúra. Akinek nem jutott lehetősége, hogy idén velünk tartson, ne keseredjen el, mert két év múlva visszatérünk!

Tuzson-Berczeli Bernadett

Szeptember 3.-án a reggeli szentmise után, szép napsütéses időben, teljes buszlelétszámmal, a plébános úr vezetésével boldogan elindultunk, szívünkben szeretettel, énekeltünk és rózsafüzért mondtunk. Sokan jöttünk, még fájós lábúak és tolókokcsiban ülve is részt vettek. Ez a kegyhely az ország északi részén van, nagyon szép táj, hegyek veszik körül, távol a zajtól. Nagy figyelemmel hallgattuk a kegyhely történetét és szívünkbe zártuk. Évek során több egyházi rend karolta fel a kegyhelyet. Jelenleg a Szalézi Rend gondozásában áll, aminek 100. évfordulójára 2013-ban kerül sor. 1743-ban XIV. Benedek pápa hitelesítette az ereklyetartóban lévő, kereszt alakban elhelyezett, Krisztus keresztjéből származó két szálkát.

Beléptünk a kápolnába és mély meghatottsággal hajoltunk meg a Szent Kereszt előtt. Én is megrendültem hódoltam előtte, és lélekben arra gondoltam, amikor az Úr Jézust keresztre feszítették, ami az én bűnöm megváltása is volt.

Szentmisében is részünk volt, utána kellemesen a természet ölen elfogyasztottuk az ebédünket. Ezek után eljártuk a keresztutat, nagyon szépen ki volt építve, szép lombos fák között kanyargott vissza a templomhoz. Ez útnak megkoronázása a lourdesi barlang volt, mert ahol az Úr keresztje, ott a drága Szűzanya is a Fia mellett. Rózsafüzérrel köszöntöttük a Szűzanyát és kértük közbenjárását azokért, akiket szívünkben magunkkal vittük. Megtöltöttük üvegeinket a barlang mellett csordogáló forrásvízből, megmosdottunk és felfrissültünk, mert nagyon hideg volt. Hosszú út vezetett ide a templomból, a völgyben tó volt, és állatok legelésztek körülötte a szép pázsiton a völgyben. Végtelen csönd és jó levegő volt.

Testünket, lelkünket megerősítve tértünk vissza, és köszönetet mondok a testvéreknek a teljes egységért, szeretetért, amit az úton tanúsítottak. Megköszönjük a sofőrnek, hogy szépen, balesetmentesen vezetett. Még végül megköszönjük Lajosnak az ima vezetését, és Károly plébános úrnak, hogy lehetővé tette ezt az utat, velünk volt. Reméljük még több ilyen zárandókútra hív meg bennünket.

Hartmanné, Ica

EVANGÉLIUM A TEMPLOM ELŐTT

Elefántcsontparti barátommal utaztam a vonaton, és egész úton a rossz hírekről beszélgettünk. Tragikusnak láttuk, ami történik az Elefántcsontparton, Líbiában és Magyarországon is. Főleg az bosszantotta őt, hogy a hírekben nem az igazságot mutatják meg. Szodoma és Gomora történetét említette a Bibliából, ahol a városok lakói Isten nélkül éltek, egyedül Lót mentette meg az Úr a pusztulástól, aki igaz és istenfélő ember volt. Még a családja sem maradt életben, mert útközben visszatekintettek a bűnös városokra.

Hamarosan Debrecenből Budapestre érkeztünk, és tovább utaztam metróval és busszal hazafelé. Amikor a Dunakeszi Jézus Szíve templom megállójához érkeztünk, mellettem ülő utastársam, az idős Magdi néni megajándékozott egy Újszövetségi Szentírással, anélkül, hogy ismert volna engem. Baptista gyülekezetbe járt, és nagyon örült, amikor megtudta, hogy én is hívő vagyok, és épp abba a templomba járok, ahol a busz megállt.

Eszembe jutott Lót és az apostolok példája, akik nem néztek hátra a bűnre még akkor sem, ha magukra maradtak, hanem Isten útján jártak a nyomások ellenére is. Megértettem, hogy az ajándék könyvben jó hírt kaptunk az Úrtól. Bármilyen rossz is a helyzet országainkban, még ha emberileg nem megoldhatók a tragédiák, nem vagyunk egyedül. Ha Lót és az apostolok példáját követjük, Ő vezetni fog minket az élet útján.

Amíg a vonaton beszélgettünk, Szodoma sötétsége erősebbnek tűnt, mint Lót példájának világossága. Most viszont úgy érzem, mintha a világosság áttörne a sötétséget és választ kapnánk a beszélgetésünkre. - Mert a Mindenható Isten ma is támaszt igazakat Elefántcsontparton, Líbiában és Magyarországon is.

Láng Edit

Hirdetések

Fogadóórák: Hétköznapokon 09:00-12:00-ig;
hétfőn, szerdán és csütörtökön 16:00-18:00-ig az új plébánián.

Károly atya a **06-30-2944-898** és **06-27-351-676**-os telefonon érhető el.

Szeptember 10-én, vasárnap a ½ 10-es szentmisén megtartjuk a tanévnyitó Veni Sancte-t.

A hónap **első vasárnapján** a 09:30-as szentmise után **egész napos szentségimádást** végzünk.

Szeptember 16-ától csütörtökönként **délután 5 órakor a BIBLIAÓRÁT** Károly atya újból indítja.

Kezdő témánk: **Az Apostolok cselekedetei.**

Kedves Testvérek! A **KÉZIMUNKAKÖR** 2011 szeptember 27-én, kedden délután 3-5 óráig tartja az első foglalkozását a Szent Imre Házban. Később is ezen a napon, keddenként találkozunk. Érdeklődőket szeretettel várunk.

Az Oltalom Alapítvány veszi át tőlünk a 20x20 cm-es kötött négyzeteket, amelyekből rászorulóknak készülnek takarók. Kérjük a kedves testvérek segítségét: folyamatosan szükségünk lenne fonalra, felbontható kötött holmira. Leadhatók a sekrestyében, vagy a keddi foglalkozás alatt. Ha segítségre van szükség, kérem telefonáljanak erre a telefonszámra: 06-27-631-369.

Előre is köszönjük: Káldos Mária

SENTJÁNOSBOGÁR GYERMEKklub ÉS GYERMEKMISE ALKALMAK, 2011. ŐSZ-TÉL

Szeptember 11.

Szeptember 25.

Október 9.

Október 23.

November 13.

November 27.

December 11.

Gyermekklub 9:30

Gyermekmise 11:00

Helyszín: Dunakeszi-Gyártelep Plébánia

Cím: Dunakeszi 2120, Mindszenty tér 2.

MOSOLYOGJUNK

Egy alexandriai püspök, aki nem szokta meg a szerzetesi szigort, arra kényszerült, hogy egy éjszakát az ennatoni kolostorban töltsön. Mielőtt leterítette volna a gyékényt a földre, hogy ráfeküdjön, három hangyát pillantott meg. Mindjárt értesítette is róla az egyik testvér.

– Csak hangyákról van szó. Aztán döglettek is – nyugtatta meg a testvér.

A hajnali kelés után a püspök így panaszkodott a testvérek:

– Az a három hangya valóban döglett volt, de hogy hányan jöttek el a temetésükre...!!!

Kallixtusz atya Szmirnába igyekezve eltévedt a pusztában. Nagyon megörült, amikor a pusztában összetalálkozott egy vándorral. Bocsáss meg testvér – szólította meg – meg tudnád mondani, hogyan jutok el Szmirnába?

– Azt minden számár tudja – válaszolta szemtelenül a vándor. – Éppen azért kérdeztem téled... – felelt meg neki az atya.

Felelős kiadó: Dunakeszi-Gyártelep Plébánia – Szádóczky Károly plébános atya
Szerkesztette: Vagner Mihály (06-30-378-1123; vagner.mihaly@vaciegyhazmegye.hu)

Plébániánk honlapja: www.dunakeszi-jezusszive.vaciegyhazmegye.hu